

Z Á M Ř Š Ť Á Č E K

vydává obecní úřad Zámřtáck pro informace o dění v obci

RUD - co to vlastně je?

Možná jste zaznamenali, že ve středu 21. září proběhla v Praze manifestace starostů obcí. Tisícovka starostů se sjela do Prahy, aby podpořila návrh změny zákona o novém rozpočtovém určení daní, neboli RUD. Pokud nevíte, oč v tomto zákoně jde, pokusím se to přiblížit: Příjem všech obcí a měst činí převážně tzv. sdílené daně, které vybírá stát a sídelním celkům je rozděljuje. Bohužel současný klíč, podle kterého se daně rozdělují, zvýhodňuje čtyři největší města – Prahu, Brno, Ostravu a Plzeň. V přepočtu na jednoho občana získávají tato města téměř čtyřapůlnásobně větší částku, než je tomu u ostatních měst a obcí. Mnoha analýzami je prokázáno, že tento nepoměr nemá oporu ani v ekonomických výsledcích zvýhodněné „čtyřky“. Cílem starostů všech ostatních sídel je tedy tento stav 1:4,5 změnit a dosáhnout poměru 1:3 tak, jak je to běžné v jiných vyspělých evropských zemích. To ovšem znamená buď 6241 obcím a městům ze státního rozpočtu přidat, anebo jednoduše rozdělit daně spravedlivě, tj. snížit příspěvek zbývajícím čtyřem velkým městům tak, aby dostávala právě jen ten trojnásobek. A to je to, čemu se tato zvýhodněná města brání a vyvíjejí velké tlaky na politiky, aby změna zákona neprošla.

Shromáždění starostů na náměstí Jana Palacha

Starostové se tedy 21. září 2011 s transparenty a vlajkami svých obcí shromáždili na náměstí Jana Palacha, aby odtud prošli přes Karlův most na Malou stranu před sídlo vlády České republiky, kde svoje požadavky přednesli premiérovi Petru Nečasovi. Vše, co premiér na setkání před úřadem vlády řekl, nebylo sice starosty přijato kladně, ale v závěru Petr Nečas slíbil: "Závazek, že dosáhneme tři ku jedné, jsme připraveni dodržet, chceme se na tom dohodnout. V tuto chvíli jsou dvě varianty. My jsme přesvědčeni, že nalezneme kompromis tak, abyste s tím byli spokojeni."

Budeme tedy doufat, že nové rozpočtové určení daní bude schváleno v takové podobě, aby si i naše obec polepřila. Podle současného návrhu, za který starostové bojují, by do rozpočtu naší obce mělo ročně přitéci až o 1,35 milionu korun více.

Z. Tvrzníková, starostka

VÝZVA - HLEDÁME TOTOŽNOST POŠKOZENÉHO!

Ve středu 26. 11. 2008 v 17,10 hod. se stala dopravní nehoda - **srážka vozidla zn. Škoda s chodcem** - před firmou BRÜCK v Zámřtáck. Totožnost této osoby nám však není známa a Policie ČR nemůže poskytnout žádné osobní údaje. Proto žádáme poškozeného, aby se ohlásil na Obecním úřadě v Zámřtáck k případnému zpětnému odškodnění, které bylo nabídnuto paní Škorpíkovou, zástupkyní Evropského centra odškodného, případně žádáme svědky či občany, kteří

vědí, o koho jde, kdo je tímto poškozeným. Odškodnění je možno vyplatit až 4 roky zpětně a bylo by škoda této možnosti nevyužít.

Děkujeme za spolupráci.

Pomoc poškozeným po nehodě

Pomohli jsme již tisícům klientů, pomůžeme i Vám!

Dokumenty z nehody přeměníme na peníze

Až 4 roky zpětně

- * Měli jste nehodu jako řidič, spoljezdec, chodec, cyklista?
- * Byla Vám způsobena újma na zdraví?
- * Nejste spokojeni s výši odškodnění?

- * Zdarma posoudíme Váš případ a diskutujeme s našimi odborníky.
- * Poskytneme Vám pomoc s advokáti a poskytovateli lékařů.
- * Pomůžeme Vám získat to, co Vám náleží!

Největší společnost v České republice. Profesionální tým odborníků. Bez poplatků z Vaš kapes.

Regionální zástupce pro Kontakt v Václavě

496 46 15 46

ŠKORPÍKOVÁ MONIKA

ANKETA

Vážení občané, okolí pomníku padlých u obecní prodejny dominují dva velké smrky. Pomník již téměř zakrývají, ten je prakticky stále ve stínu a porůstá mech. To není pro stav kamene dobré. Rozhodli jsme se nechat vyhotovit návrhy na revitalizaci okolí pomníku. Dendrolog navrhl dvě varianty: první počítá se zachováním smrků, které by byly v rámci možnosti těchto stromů částečně redukovány. Druhá varianta je zásadnější - počítá s pokácením obou smrků. Ty by byly nahrazeny tuje, u nichž se dá redukovat jak výška, tak tvar. Samozřejmě v obou případech by byl prostor kolem pomníku vhodně doplněn dalšími dřevinami a keři - kaliny, tavelník, mochna, popř. hortenzie. Zvažovali jsme obě varianty - tu, která počítá s pokácením smrků, i variantu se smrků. Na zasedání zastupitelstva jsme došli k závěru, že vzhledem k významu tohoto pietního místa pro obec i její občany je vhodné, aby se do této diskuse zapojila i veřejnost. Prosíme Vás tedy, abyste se vyjádřili formou anketní odpovědi, kterou najdete níže, popřípadě napsali svůj názor na samostatný list papíru. Anketní lístky můžete odevzdat buď v obecní prodejně, nebo na obecním úřadě, popř. vhodit do schránky obecního úřadu do 21. října. Možná, že si někteří z Vás již nepamatuji, jak pomník vypadal v dobách, kdy byly smrky malé - přikládáme tedy fotografii cca 30 let starou.

Odpady, odpady, odpady... aneb Podzimní úklid nejen bioodpadů

Opět se vracím na stránky Zámřšťáčku s několika poznámkami, které se týkají životního prostředí, našeho společného prostředí, krajiny a ovzduší, na čemž ve velké míře závisí i to nejcennější, co máme, tedy zdraví.

Tak nám již pomalu končí letní období (tedy, když píšu tyto řádky), doba sklizení úrody a uklizení zahrádek. Brzy se začnou i stromy a keře zbavovat svého listí a to jsou chvíle, kdy si klademe známou nerudovskou otázku „kam s ním?“. A v této situaci se dosud mnozí občané obce nerozhodují správně. Je potřeba si uvědomit, v duchu právní zásady „vlastnictví zavazuje“, i při vyprodukování **bioodpadu** (zbytky rostlin, staré listí atd.), že také za jejich likvidaci odpovídá každý vlastník a nelze je odhodit kdekoli.

Nedávno jsem byl na jednání obecního zastupitelstva jedním občanem upozorněn, že jako obecní zastupitelé bychom měli dbát na to, aby se v obci nerozvíjely černé skládky jako například na Americe a v Černé zahradě. Ostatně i na Větrníku na katastru Vysokého Mýta by se mohla skrývat část odpadu ze Zámrsku. I předtím jsme tento problém několikrát rozebírali, ale tato záležitost nejde vyřešit tím, že se obecní zastupitelé budou střídat ve strážní u uvedených skládek a odvracet hříšníky. Nicméně mne to podnítilo k tomu, abych proti tomuto nešvaru něco udělal, a proto nejprve těchto několik řádků.

Na každé zahrádce se vyprodukuje množství **bioodpadu**, s kterým každý nakládá po svém, ale fakticky existují **pouze dvě legální řešení pro likvidaci**:

1. majitel si likviduje bioodpad na svém pozemku biologickou cestou, tedy v současnosti běžně dosažitelnou jedinou zákonnou možností je **kompostování**, (nemluvě o větvích, které jsou řádně vysušeny a jsou používány jako topivo a případně o dalších možnostech, spíše průmyslových, při výrobě tzv. biomasy, například granulí, pelet apod.)

2. obec zajišťuje **odvoz** bioodpadu do oficiálních kompostáren či skládek bioodpadu.

Bohužel i v naší obci je ještě z dob, kdy vše patřilo všem, zakořeněna možnost cokoliv kamkoliv vyvézt, ale to již dávno neplatí (myslím, že ale stejně nikdy neplatilo). Nemyslím si, že všichni, kteří pravidelně odvázejí staré zbytky ze zahrady na Ameriku, do Černé zahrady, či někam jinam, to dělají z úplné ignorance. Spíše je to z neuvědomění si toho, že i tato místa někomu patří a nelze tam jen tak vyvézt tento, byť i biologicky odbouratelný odpad.

Sám osobně bych byl pro to vytvořit nějakou oficiální skládku bioodpadu na nějakém obecním pozemku, přičemž tento rozložený bioodpad by se mohl využívat jako přirozené přírodní hnojivo. Jenže to má několik úskalí, zčásti typických pro český postoj - pokud by nebyla tato skládka dozorovaná a kontrolovaná, mnozí by tam byli schopni vyvázet veškerý i komunální a nebezpečný odpad. Stačí se někdy podívat do kontejneru pravidelně přistavovaného na svoz zahradního bioodpadu, co tam někdo odloží. Dále - oficiální skládka bioodpadu nebo kompostárna, provozovaná obcí, musí splňovat mnoho zákonných požadavků a není nijak levnou záležitostí tuto skládku pořídit, a hlavně dále provozovat, zajišťovat pravidelné využití odpadu atd. To je důvodem, proč takovou skládku obce v drtivé většině nemají. Řešením by bylo provozování společné skládky jednou obcí např. v rámci mikroregionu s řízeným svozem bioodpadu. Taková možnost se nyní rýsuje v Chocni, bude to ale předmětem dalších jednání.

Vrátím se ale zpět k nedovoleným skládkám v obci. **V žádném případě nelze nikde v obci skladovat, odkládat a prostě zbavovat se jakéhokoliv odpadu.** (Pokud se někteří najdete i mezi těmi dotčenými, kteří odváží odpady někam na takováto nedovolená místa bez uvědomění si nesprávnosti, prosím, nemračte se na mne, že každého neupozorňuji na tuto chybu osobně a volím tuto cestu článku. Doufám, že si nesprávné počínání uvědomíte, a nadále se nebudou nedovolené skládky hromadit).

Dovolím si všem připomenout, jak by to vlastně s odpady v naší obci, ale obdobně i jinde, mělo chodit. Co se týká **bioodpadu**, tak lze většinu odpadu ze zahrady kompostovat. Další část častého zahradního bioodpadu v podobě větví se dá mulčovat, jak je zmíněno výše, či vytvořit určitý druh kompostu pro přebývání a zimování drobných živočichů důležitých mimo jiné i pro likvidaci různých škůdců na zahradě. Větve se dají sušit a potom používat i jako ekologické topivo (pamatuji v mém rodném Podkrkonoší stavení před zimou obložené takzvanými otýpkami, při jejichž výrobě jsem ještě dědovi jako kluk pomáhal).

No a pokud se najde někdo, kdo není schopen bioodpad ze své zahrady zpracovat ekologicky sám, tak obec platí kontejnery na svoz bioodpadů. Bohužel pravidelnost přistavení se nedá dost ideálně nastavit, jelikož i jeho produkce se týká především jarních a podzimních období, ale sledujte v těchto obdobích hlášení místního rozhlasu, případně webové stránky obce. Myslím, že by ale i těm, kteří si nechtějí „hyzdit“ zahradu kompostem, nemuselo vadit i pro přechodnou dobu několika dní, bioodpad uskladnit na svém pozemku, než bude kontejner přistaven. Je také ale potřeba si uvědomit, že každý kontejner něco stojí a všichni ho platíme. Pokud se ale najde nějaký bezohledný „umělec“ a do zahradního odpadu uloží i něco, co patří do běžného komunálního odpadu, tak celý kontejner obec zaplatí mnohonásobně více, jelikož je uložen na běžné skládce jako komunální odpad. A tento komunální odpad se vyskytuje i na výše zmíněných nelegálních skládkách.

Běžný **komunální odpad** se ukládá do popelnic a ty jsou svázeny jedenkrát za dva týdny. V obecním zastupitelstvu byla diskuse, zda-li v zimním topném období nezvyšit frekvenci svozu. Ale po otázce: „proč by měli doplácet všichni v obci, kde je zaveden plyn, na ty, kteří do popelnic sypou popel z neekologického uhlí?“, byla frekvence svozu ponechána. Jsou ale vidět i takové popelnice, které jsou napěchované listím!

A co se týká **nebezpečného odpadu**, tak samozřejmě se provádí dvakrát do roka speciální svoz. A pokud by se našel někdo, kdo je schopen i jedy, ropné produkty, barviva nebo třeba i vývojku a ustalovač (kteréžto nebezpečné látky s oblibou používám i já) vylít do přírody, tak to by musel být úplně bezcitný člověk.

Poslední skupina odpadů, tzv. **druhotné suroviny** (tedy plasty, sklo, papír, ale i kovy) je specifická. Nevím, jestli každý ví, že ročně se náklady za zpracování veškerých odpadů v obci pohybují kolem 600.000,- Kč. Lehce si každý spočítá, že povinný poplatek 400,- Kč na osobu tuto likvidaci zdaleka nezaplatí, ale jistá malá část přibližně kolem 30.000,- Kč se vrátí právě v podobě vykoupených vyříděných druhotných surovin, takže třídění má smysl! Určitým úskalím při třídění je, že z kontejnerů na tříděný odpad si někdo udělá kontejner na komunální odpad a vhodí tam i odpadky, které tam nepatří a velkým nešvarem je nepořádek kolem těchto kontejnerů, zvláště potom na sídlišti a u obecní prodejny. Pokud si někdo nevšiml, tak například na sklo mají kontejnery několik druhů vhozových otvorů, jak na sklenice a láhve, tak i štěrbinu na tabulové sklo, proto nenechávejte tento odpad, ale ani jiný odpad! u kontejnerů. Úklid zase zaplatí každý z nás v podobě platu obecního zaměstnance, který to bude uklízet. A ještě přidám jeden osobní komentář a zkušenost. Musím říci, že nakládání s odpady svědčí i o kulturnosti národa. Přidám osobní postřeh ke kulturnosti: od mé milované jižní Francie, kde člověk na odpadky v takové míře jako u nás a na Čecha téměř nenařazí až po například Ukrajinu, kde jsem viděl u Koločavy mimo jiné nehorázný nepořádek - velkou část hladiny jezera velkého minimálně jako Sečská přehrada pokrytou PET lahve...!

A ještě pro úplnost doplním možné **sankce**, které hrozí každému, který nelegálně někde uloží odpad. Musím upozornit, že zákon umožňuje uložit ve správním řízení pokutu ve výši desítek tisíc korun za odložení odpadu mimo povolené místo. A také upozorňuji, že od nynější doby budou prováděny častější kontroly míst nelegálních skládek s postihem osob zodpovědných za nelegální skladování odpadů. Pokud to bude účelné a možné, některá místa budou osazena i varovnou tabulí o zákazu skládky (tím samozřejmě nelze chápat, že kde tabule nebude, bude možno odpad skladovat!).

K odpadům ještě doplním o nelegálnosti, ale i obrovské bezohlednosti některých, kteří jsou schopni plasty a jiný i nebezpečný odpad pálit v kamnech nebo jiných topeništích (o rizicích a nebezpečnosti jsem psal minulý rok), ale také ohniště (spíše „kouřiště“) na zahradě, které někdo založí z padaného listí a jiného zahradního odpadu, často mokrého. Toto provádí ještě za nízkého tlaku vzduchu a naprosto tím dává celé zamořené vesnici na vědomí, že ignoruje právo každého na čistý vzduch a zdraví. V mnoha případech je složitější prokázat původci jeho protiprávní jednání (na rozdíl od civilizovaných zemí zejména na západ od nás), ale například ti, jímž kouří při teplotě vzduchu 30°C z komína, asi těžko zdůvodní před správním orgánem oprávněnou topení, nebo průkazná fotodokumentace a jiné nástroje, o nichž se nechci na tomto místě rozepisovat. Jestli všichni paliči zakázaných ingrediencí čekají na precedens, či exemplární příklad dotažený do konečného rozhodnutí, již je asi na něj nejvyšší čas. Represe je ale až to poslední, takže prosím všechny, aby si konečně uvědomili, že zdraví je to nejcennější, co máme a nelze si ho ničít špatným ovzduším, které je v Zámrsku ničeno především od podzimu do jara pálením odpadů a topením neekologickým topivem. Nejde mi také naprosto na rozum, že stát není schopen ohlídat si obrovské částky (opět společných) peněz, které byly vynaloženy i v naší obci na plynofikaci, a nepostihovat ty, kteří stále topí nekvalitně spalovaným nekvalitním uhlím.

Na závěr děkuji všem, kteří si problém uvědomují a chovají se zodpovědně, ale i těm, kteří si zodpovědnost za přírodu, krajinu a ovzduší uvědomí co nejdříve. Vše máme jen v dlouhodobé zápůjčce a předáme další generacím. Stejně jako můžeme zdravým ovzduším, půdou a vodou příznivě ovlivnit zdraví nejen sobě, ale všem potomkům.

A jako úplnou tečku přijmete všichni přání krásného, barevného a čistým ovzduším naplněného podzimu.

Mgr. Bc. Karel Kouřil

INFORMACE Z ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

Tříděný sběr druhotných surovin

Přestože se v oblasti sběru skla a papíru v obci nevyhneme určitým nešvarům, jako je například nepořádek kolem hnízd (viz článek Karla Kouřila), možná Vás bude zajímat, že v tříděném sběru druhotných surovin dosahuje naše obec velmi pěkných výsledků. V rámci obcí, kterou sváží firma Ekola České Libchavy, se Zámorsk pravidelně objevuje na předních místech co do vyříděných kilogramů skla, papíru a plastů včetně tetrapakových obalů v přepočtu na jednoho obyvatele. Díky tomu jsme ze systému EKO-KOM v loňském roce poprvé získali více peněz za třídění, než jsme zaplatili za odvoz! (Pro informaci: EKO-KOM je nezisková společnost, která byla založena průmyslovými podniky vyrábějícími balené zboží a zajišťuje třídění, recyklaci a využití obalového odpadu.) Získaných téměř 24 tisíc korun musí obec podle smlouvy s EKO-KOMem využít pro zlepšení systému tříděného sběru. Rozhodli jsme se je použít pro zlepšení stavu kontejnerových stanovišť – v příštím roce za přispění získané částky necháme zbudovat pevná plata pod těmito stanovišti.

A ještě jako zajímavost konkrétní čísla: společností EKO-KOM jsme byli informováni, že naše obec díky třídění přispěla ke zlepšení životního prostředí a snížení tzv. „uhlíkové stopy“. Úspory, které obec dosáhla, představují 29,826 tun emisí CO₂ a úspory energie činí 715159 MJ!

Pytle na třídění tetrapakových obalů (tj. krabic od mléka a nápojů)

... si budete moci vyzvednout od října zdarma v obecní prodejně. Tetrapaky jsou svázeny vždy s pravidelným měsíčním svozem plastů.

Kontejnery na zelený odpad

... budou v obci přistaveny v těchto termínech:

30. září na Staré Vsi a v Janovičkách na návsi

14. října u Kotelny na sídlišti a u Rajčáku

27. října u Obecní prodejny a v Janovičkách U Šmahů

18. listopadu u Kotelny na sídlišti a u Rajčáku

Dodávky popelnic

... firma Ekola již nezajišťuje. Popelnice si však v Ekole můžete zakoupit – musíte si je však vyzvednout v sídle firmy v Českých Libchavách. Obec má nabídku na dodání popelnic od firmy Adler (<http://www.popelnice.net>), doprava z Olomouce by se ale neplatila pouze v případě, že bude odebráno nad 10 kusů, což by cenu popelnic opět nepříjemně navýšilo.

Usnesení zastupitelstva obce Zámorsk

ze dne 26.9.2011 (usnesení č. 6)

A) Obecní zastupitelstvo schvaluje:

- 1) Aktualizaci dokumentu Program obnovy venkova obce Zámorsk
- 2) Úhradu části ztráty Zámorské obchodní společnosti s r.o. ve výši 300.000,- Kč z minulých období za podmínky, že Zámorská obchodní společnost s r. o. uhradí obci splatné závazky
- 3) Rozpočtové opatření č. 7 ve výši 300.000,- Kč
- 4) Přípravu záměrů na pronájem pozemků – orná půda, p.č. 231/107 a 238/8 za následujících podmínek: pronájem nejvyšší nabídkce; k zemědělskému využití; na dobu neurčitou s výpovědní dobou u pozemku 231/107 1 rok, u pozemku 238/8 5 let; počátek nájmu od 1.11.2011 s úhradou případné rozpracované výroby novým nájemcem; nabídky mohou být podány do 21.10.2011, otevírání obálek proběhne na nejbližším zasedání OZ
- 5) Podání žádosti o příspěvek z programu Podpora obnovy venkova na rok 2012 na revitalizaci prostoru zahrady Mateřské školy

B) Obecní zastupitelstvo ukládá:

6) Radě obce připravit nový návrh obecně závazné vyhlášky k zajištění podmínek pro ochranu veřejného pořádku.

7) Místostarostovi obce učinit poptávku na projektovou dokumentaci na rekonstrukci lávky u Škrobárny a zajistit předběžnou kalkulaci nákladů

8) Místostarostovi obce zjistit do příštího zasedání zastupitelstva náležitosti pro případné pořízení územní studie v lokalitě 5-Bv

9) Starostce a místostarostovi projednat s právním zástupcem obce návrh mandátní smlouvy na výběrové řízení na zhotovitele kanalizace a učinit další kroky k případné realizaci

10) Místostarostovi obce zajistit předběžnou kalkulaci různých variant řešení rekonstrukce mostu u Škrobárny.

C) Obecní zastupitelstvo bere na vědomí:

11) Pasport místních komunikací obce Zámorsk, dokončený v roce 2011

12) Informace starostky k plánovanému budování obecní kanalizace, o nabídce geofyzikálního vysušení zdiva a o možnosti vydání kalendáře svazku Mikroregion Vysokomýtsko.

Na žádost Pardubického kraje zveřejňujeme informace ke změnám v krajském školství.

Školství v Pardubickém kraji vracíme ke zdravým kořenům. Pozitivní změny jsou patrné i ve vašem regionu

Pardubice - Naši žáci a studenti podle průzkumů zaostávají za svými vrstevníky z vyspělých zemí především ve schopnosti uplatnit nabyté vědomosti v praxi. Důvodů je celá řada. Mimo jiné jsou to roztržitost oborů v našem středním školství či dlouhodobé přehlížení potřeb trhu práce. Za současnými problémy je třeba vidět také podcenění dopadů nepříznivého demografického vývoje v naší zemi a klesající úroveň vzdělání ve všeobecně vzdělávacích oborech.

Na situaci ve školství se díváme racionálně

Současná krajská vláda se do řešení těchto problémů pustila s velkou odpovědností a rozvahou, a to ve spolupráci s řediteli škol, zástupci místních samospráv, zaměstnavateli a dalšími organizacemi. Snahou všech optimalizačních kroků je zlepšit úroveň a kvalitu škol, podpořit technické školy a učňovské školství, snížit oborovou roztržitost škol, dosáhnout úspory provozních nákladů, zlepšit vybavenost škol učebními pomůckami a mzdovými úsporami navyšovat platy pedagogů stávajících škol. Po nelehkém období, kdy změnám nebyla nakloněna část veřejnosti a kdy k racionálnímu pohledu na věc mnohdy nepomohla ani média, se ze škol ozývají první pozitivní signály. K optimalizaci sítě středních škol již pod tíhou nezpochybnitelných argumentů sáhly všechny kraje a vyzval k ní rovněž ministr školství.

Změny proběhly také na Orlickoústecku a Svitavsku

V roce 2009 bylo převedeno Gymnázium Králíky na zřizovatele Město Králíky (k 30. 6. 2009), v roce 2010 byly převedeny Domy dětí a mládeže a Základní umělecké školy na obce (k 31. 12. 2010), bylo sloučeno Středisko praktického vyučování Žamberk se Střední odbornou školou obchodu, řemesel a služeb (k 1. 9. 2010), byl schválen útlum ekonomických oborů (Ekonomika a podnikání) ve středních odborných školách od školního roku 2011/2012 (snížení počtu otevíraných tříd v kraji o 10), schválen byl rovněž útlum Technických lyceí ve středních odborných školách od školního roku 2011/2012 (snížení počtu otevíraných tříd v kraji o 3) a sloučena byla Základní škola při nemocnici Ústí nad Orlicí se Speciální základní školou v Ústí nad Orlicí (k 31. 12. 2010). V letošním roce pak byly sloučeny Střední škola zahradnická Litomyšl a Vyšší odborná škola a Střední odborná škola technická, Litomyšl, (k 1. 4. 2011), Střední odborná škola a Střední odborné učiliště technických oborů, Česká Třebová, Skalka 1692 a Vyšší odborná škola a Střední odborná škola Gustava Habrmana, Česká Třebová, Habrmanova 1540, (k 1.7.

2011), Střední zemědělská škola, Lanškroun, Dolní Třešňovec 17 a Školní statek zemědělské školy Lanškroun (k 1.7. 2011), Obchodní akademie, Choceň, T. G. Masaryka 1000 a Střední škola cestovního ruchu Choceň (k 1.8. 2011), sloučena byla Základní škola speciální Bystré se Speciální základní školou Polička, Jiráskova 825 (k 1.7. 2011). Vedle změn v oborové nabídce se již kraj dohodl s řediteli středních odborných škol a zástupci místních samospráv na útlumu ekonomických oborů a v případě vyšších odborných škol, kterým v roce 2016 skončí akreditace, na jejich užší spolupráci s univerzitami. Deklarujeme, že žák studium dokončí tam, kde jej zahájil.

Jakkoli jde o nepopulární kroky, slučování škol je jedinou cestou k tomu, abychom udrželi oborovou nabídku v kraji a případně pomohli vzniku nových oborů, které si žádá pracovní trh. Chceme tu ekonomicky silné a oborově vyhraněné střední školy s optimálním technickým vybavením, kde žáky vyučují kvalitní pedagogové.

Chceme zvýšit zájem mladých lidí o technické obory

Snažíme se zvýšit zájem mladých lidí o technické obory vzdělání, po jejichž absolventech je velká poptávka na trhu práce. Z tohoto důvodu jsme zavedli systém stipendií v oborech, které si trh práce žádá nejvíce – tedy oborech blízkých stavebnictví, kovoobrábění, potravinářství (Řezník – Uzenář) či v oboru Kominík. Při hodnocení klademe největší důraz na úspěšnost žáků v praktických dovednostech.

Rozšiřujeme nabídku o nové obory

Od nového školního roku se v kraji rozšiřuje nabídka o několik nových oborů vzdělání – Mechanik strojů a zařízení (se zaměřením Mechanik plastikářských strojů), Montér vodovodů a kanalizací a obsluha vodárenských zařízení, Požární ochrana, Průmyslová ekologie a Chemik. Již druhým rokem budou otevřeny obory Vodař a Kominík. Jsme potěšeni, že zájem o tyto obory roste. Pardubický kraj vydává každoročně brožuru s nabídkou oborů, podle kterých mohou děti a jejich rodiče vybrat školu s ohledem k budoucímu povolání. Proškolování jsou také výchovní poradci, aby dokázali žákům odpovídajícím způsobem poradit.

Vracíme gymnáziím prestiž

Prioritou Pardubického kraje je též zvýšit prestiž gymnázií a zajistit jejich další existenci. Pardubický kraj letos poprvé analyzoval zkušenosti s jednotnými přijímacími zkouškami na střední školy s maturitními obory. Pilotní ročník měl za úkol především zmapovat úroveň žáků základních škol a prověřit organizaci zkoušek. Díky tomu, že byly přijímací zkoušky jednotné, jsou i jejich výstupy hodnotným materiálem a vodítkem pro další po-stup. Na základě zjištěných negativ budou ve školním roce 2012 - 2013 stanovena jednotná pravidla pro druhé a další kola přijímacích zkoušek.

Investujeme do škol a školských zařízení

Rozpočet Pardubického kraje na rok 2011 pro oblast školství byl schválen ve výši 311 812 tis. Kč, z toho výdaje na investice jsou ve výši 25 mil. Kč. V průběhu roku dochází ke snížení rozpočtu o 3 % – s ohledem na hospodaření a celkovou finanční situaci kraje.

V letošním roce byly do odvětví školství převedeny mimořádné finanční prostředky (7,265 mil. Kč) z prodeje majetku (jedná se o nevyužívané nemovitosti uvolněné z důvodu organizačních změn ve školství).

Nejvýznamnější investiční akce v kraji

Mezi nejvýznamnější investiční akce realizované Pardubickým krajem ve školách v tomto roce patří výstavba sportovního areálu Dašická v Pardubicích, stavební úpravy v SPŠ chemické v areálu Poděbradská v Pardubicích a ve Střední škole potravinářství a služeb, Pardubice, rekonstrukce školní kuchyně a jídelny na Gymnáziu, Dašická, Pardubice, přístavba šaten a rekonstrukce Domova mládeže ve Vysokém Mýte spolufinancované městem Vysoké Mýto, rekonstrukce sociálního zařízení na Gymnáziu, Mozartova, Pardubice, rekonstrukce střech Integrované střední školy Moravská Třebová a přístavba bezbariérového výtahu v Odborném učilišti a Praktické škole Žamberk.

Během letošních letních prázdnin kraj investoval do zkvalitnění podmínek sloučených škol a na další rekonstrukce cca 120 mil. Kč.

Ing. Jana Pernicová

členka Rady Pardubického kraje

zodpovědná za školství, kulturu a památkovou péči

Více na www.pardubickykraj.cz, www.janapernicova.cz

Skutečné kvality člověka dokonale prověří obvykle až vypjaté životní situace. Mladí lidé nás již mnohokrát přesvědčili o tom, že jejich generace není zkažená, jak ji pod tíhou osobních zkušeností vidí někteří z nás. V době živelných pohrom, při záchraně životů u těžkých dopravních nehod či za jiných, neméně dramatických okolností mladí lidé dokazují dostatek rozhodnosti, rozvahy i nezbytných znalostí a dovedností. Ukřívají v sobě obrovský potenciál, který je však zapotřebí dále rozvíjet a dělat vše pro to, aby jej mladí lidé mohli uplatnit. A nemluvím nyní jen o vypjatých životních situacích, ale především o realitě všedních dnů. Napomáhat by tomu měla celá naše společnost, v první řadě naše školství, které je nutno vrátit k jeho zdravým kořenům.

POŽÁRY A JEJICH PŘÍČINY

Jako první si musíme vysvětlit, co to je požár a k tomu využijeme definici uvedenou v právním předpise. „Požár je každé nežádoucí hoření, při kterém došlo k usmrcení nebo zranění osob nebo zvířat, ke škodách na materiálních hodnotách nebo životním prostředí. Za požár se považuje i nežádoucí hoření, při kterém byly osoby, zvířata, materiální hodnoty nebo životní prostředí ohroženy.“

Většina požárů by vůbec nemusela vzniknout, kdybychom jednali podle předpisů, pokynů a návodů a v některých případech nad prací i přemýšleli. Bohužel člověk je tvor omylný a tak čísla ve statistice stále narůstají.

V posledních letech na našem území vzniká stále více požárů a od roku 1996 jejich počet překročil již hranici 20 000 požárů za rok.

Značnou část těchto požárů má na svědomí naše nedbalost, jde asi o 17 % všech požárů. Z nedbalostních požárů nám nejvíce starostí činí kuřáci a pak je to zakládání ohňů v přírodním prostředí a vypalování travních porostů. Občas si nepřečteme pokyny pro obsluhu nebo se zmýlíme či zanedbáme bezpečnostní předpisy a požár je na světě.

Nadále nám narůstá počet úmyslně zapálených požárů, jejich počet již přesáhl 8 % z celkového počtu. Při těchto požárech dochází k velkým materiálním škodám, ale jsou zde ve větším počtu i zraněné a bohužel i usmrcené osoby. Někdy se nám nepodaří uhlídat děti a ty většinou svoji hrou zavíní požáry jejichž počet dosáhl 3,5%.

V zimě si chceme užít teplota u krbu či kamen, ale jestliže jsme zanedbali jejich údržbu nebo jsme nevyčistili či neopravili starý komín, následky poté můžeme přičíst sami sobě. Požárů jejichž příčinou jsou komíny a topidla je okolo 3 %.

Žijeme v době techniky, která nás v dnešní době provází doslova na každém kroku. Není tedy divu, že i díky nedokonalosti techniky dochází k požárům. Technické závady jsou příčinou 11 % požárů. Nesprávná údržba, instalace a provoz techniky způsobuje okolo 4 % požárů. Tato skupina požárů se svoji četností ale bohužel i počtem zraněných a usmrcených řadí na druhé místo statistických tabulek. Svě místo mezi příčinami s podílem 1,5 % zaujímají i samovznícení hořlavých látek. Mezi další příčiny s malým zastoupením řadíme výbuchy, manipulace s hořlavými látkami, mimořádné a jiné příčiny. Značnou skupinu požárů tvoří ty, které nejsou dále šetřeny. Jedná se o požáry při kterých nevznikla škoda, nebyly ohroženy další hodnoty. (požáry trávy, popelnic, kontejnerů, potravin na vařičích aj.) Zde jsme Vám ukázali škálu příčin vzniku požárů s přiřazením početního zastoupení a je tedy na Vás, jak nám pomůžete hrozivá čísla snížit.

NESPRÁVNÁ ELEKTRICKÁ INSTALACE

Kdybychom měli představit „hosta“ našeho vyprávění, nazveme jej bez rozpaků všestranným pomocníkem. Ano, elektrická energie během krátké doby převzala většinu prací v našich domácnostech, pohání stroje v závodech i motory lokomotiv a tramvají. A jestliže kdosi označil 20. století jako století elektřiny, vyjádřil tak přesně postavení, které elektřina v našem životě zaujímá. Ponecháme však tentokrát stranou její průmyslové uplatnění a podíváme se na ni z hlediska běžného spotřebitele. Přijměte několik otázek našeho malého testu jako návod, jak se nezařadit mezi ty, jimž elektrický proud posloužil v negativním smyslu.

První otázka je určena majitelům rodinných domků. Kdy jste naposledy za přítomnosti odborníka kontrolovali stav přípojky a vodičů v rozvodné skříní? Právě zde většinou prochází vodiče prostorami plnými prachu, pavučin či starého harampádí a jejich izolace je namáhána povětrnostními vlivy. Preventivní prohlídka pomůže zabránit zkratu v prostředí jako stvořeném pro vznik požáru.

Jako další otázka platí všem, kdo si sami provádějí údržbu pojistek. Používáte vždy jen správně dimenzované pojistky? Nebo je sami opravujete? Většina samozvaných odborníků postupuje tak, že tavný element nahradí z jakési snahy po trvanlivosti průřezem silnějším než samotný vodič. Zapomíná přitom na původní účel pojistky, protože takto opravená pojistka při přetížení sítě nepřerušuje proud a dojde tak k nenapravitelným poruchám na vlastních spotřebičích, ale i k poškození instalace a zkratu. Proto pojistky nebudeme nikdy opravovat, ale nahradíme je novými předepsané hodnoty.

Důležitou částí elektroinstalace je vnitřní rozvod proudu, položíme si tedy otázku, zda je proveden podle platných předpisů, jaký je jeho technický stav a zda průřezy vodičů odpovídají dnes používaným spotřebičům. Je dostatečně zabezpečen proti přechodovým odporům, přehřívání vodičů a zkratům, o jejichž důsledcích už byla zmínka? A co přírodní šňůry ke spotřebičům? Zacházejí s nimi i naše děti a podcenění zdánlivé maličkosti má v tomto případě účinek elektrického křesla, na které se odsuzujeme vlastní nedbalostí. To platí i pro nejrůznější provizoria při stavebních pracích, pro zapojení spotřebičů na motorový proud nebo nouzové osvětlení.

A ještě pár slov o důležité součásti vybavení budov - o hromosvodech. Podmínkou účinné ochrany před bleskem je jejich neporušený svod a správně provedené zemnění. Jestliže hromosvod svede atmosférický výboj o napětí dosahujícím miliónu voltů, je třeba zajistit odbornou revizi a případnou opravu, abychom při další bouři nebyli odkázáni už jen na zásah hasičů. Navzdory dobré víře zde totiž hromnička mnoho nepomůže.

Těm, kteří na naše otázky nemohou odpovědět bez začervenání, chceme závěrem popřát, aby stačili odhalené závady odstranit dříve, než dojde k neštěstí. Vždyť dobře víme, že špatný stav elektroinstalace, neodborné zásahy a nedodržení technických norem nechává dokořán otevřené dveře nejen velkým hmotným škodám, ale především ohrožuje lidské zdraví a životy.

(Články zveřejněné obcí dle plánu preventivně výchovné činnosti obce v oblasti požární ochrany pro rok 2011. Zpracoval: Ing. Marek Zeman, technik požární ochrany.)

LATINSKOAMERICKÉ TANCE PRO ŽENY A DÍVKY

V Základní škole bude opět probíhat kroužek latinskoamerických tanců.

Začínáme v pátek 7.10.2011

18,30 – 20,00 hod. v ZŠ Zámorsk.

Cena 300,- Kč za 8 lekcí.

Milí čtenáři,

je tu září a s ním tradiční začátek školního roku. Do školy přicházíme 1. září. Je to slavnostní den pro nás pro všechny, především však pro prvňáčky: Filipka Černého, Vanesku Klincovou, Michalku Matysovou, Vojtíška Suchomela, Ivanku Štulovou, Aničku Tomanovou a Fanouška Wayraucha.

První den dostávají žáci 1. číslo Školáčka, který vydáváme několikrát v roce, abychom seznámili rodiče s činností naší školy. V tomto vydání se rodiče seznamují s organizací celého školního roku a s plánem činnosti na 1. pololetí.

Hned v září začínáme plavat. Zapojují se všichni žáci naší školy. Jsme rádi, že cyklickým opakováním kurzu plavání, kterého se účastníme každý rok v každém ročníku, se všichni naučí plavat. Někteří jsou tak dobří, že reprezentovali naši obec dne 1.6. 2011 na Evropském plaveckém dnu ve Vysokém Mýtě a tím se přičinili o to, že naše obec získala 3. místo v kategorii města a obce do 1 000 obyvatel v rámci ČR. Plaketu a ocenění máme vystavené ve škole.

I letos pořádáme podzimní výlet. V rámci environmentální výchovy navštívíme 13.9. naši známou rybárnu v Jamném nad Orlicí. Přijíždíme vlakem a těšíme se na naše jesetery. Chceme vědět, jak se daří pstruhům, koroptvím, bažantům, křepelkám a všem ostatním zvířatům. Naši přátelé z rybárny záměrně nenakrmili ráno ryby, abychom je mohli za ně krmit. Ryby čekají a předhánějí se v získání jejich snídaně v podobě granulí. Jen jeseteři zůstávají klidní. Dozvídáme se, že to jsou noční ryby, které začínají žít v 7 hodin večer. No přece. Nějaký jeseter se nechal slyšet, a vykoukl. Nevadí, i na to bylo pomýšleno. Několik jeseterů jsme si mohli prohlédnout v menších bazénech. Víme teď, že to jsou ryby, které se počítají do potomků druhohorních ryb. Paní majitelka nám jednoho vylovila, abychom si na něj mohli sáhnout. Nemají šupiny, ale kožené destičky. Připomínají nám menší žraloky. Největší jeseteři měli v rybárně až 28 kg. Teď tam plavou menší, kolem 6 kg. Velké už chovají na farmě v Polsku. Vedle ryb jsme pozdravili ve voliérách i bažanty, koroptve a křepelky. Jen srnky, kterým sbíráme každoročně po Zámorsku kaštaný, se schovávaly v nedalekém lese. Dopoledne rychle utíká a je čas na oběd. Co myslíte, že máme? Přece vuřty. Každý si opéká nad ohýnkem své voňavé masíčko a pochutnává si na něm. Po obědě dostáváme ještě od paní rybářky napečené dobré voňavé rohlíčky s marmeládou a připravujeme se na odjezd. Všechno nám obrazově dokumentuje náš dvorní fotograf pan Jaroslav Švec, kterému také touto cestou chceme poděkovat za jeho práci pro školu. Všechno dobře dopadlo, děti byly ukázněné a my všichni jsme se v klidu a pohodě vrátili domů.

Nikolka Jiráská a Martin Štula

Teď nás čeká, vedle té nehlavnější činnosti - učení, ještě výlet na kolech do Brandýsa nad Orlicí, abychom se podívali a blíže se seznámili s místem, kde nějakou dobu, před vyhnanstvím pobýval učitel národů: Jan Ámos Komenský. Stiháme ještě dodat na výstavu koček s názvem: „Mňau SOS o kočkách a o lidech“, která se koná v Chocni, obrázky a básničky, které jsme pro tuto výstavu nakreslili a složili. nakonec vybrala mezi nejlepší výtvořky i výkresy dvou našich žáků, Nikolky Jiráské (3. roč.) a Martina Štuly (5. roč.) Tito žáci byli oceněni Řádem kočičího fousku a drobnými dárečky. Od listopadu budeme nacvičovat vánoční koledy a v lednu se na týden vrátíme na hory, abychom se přesvědčili, zda jsme nezapomněli lyžovat.

A co na závěr? Těšíme se, že bude krásné babí léto, které přejeme i Vám všem.

České tradice - Léto

Svatojánská noc

21. 6. nastává doba slunovratu, což byl den, kdy slunce dosáhlo vrcholu své roční vlády a pomalu začínalo slábnout. Zároveň tímto dnem začínalo léto, čas tepla, plodnosti a naděje v bohatou úrodu. Původ slavení pochází z dob pohanských, kdy si naši předci všimli, že tímto dnem ztrácí slunce svou moc a proto se snažili slunci nějak pomoci v získání či doplnění jeho slábnoucí moci. Slunce hrálo vždy velmi důležitou roli v jejich životě. S nadějí zapalovali ohně věřice, že teplo a světlo, které oheň vydával, pomohou v doplnění sil. Slunce díky svému světlu a teple vládlo zemi přes den a noc podle představ našich pohanských předků skrývala mnohá tajemství. Vzhledem k výjimečnosti této noci se mělo zato, že ožívají tajemné síly a země vydává své poklady. Rozestupovaly se skály a otevírala země. K nalezení takového místa bylo zapotřebí nalézt kvetoucí kapradí. To kvetlo přesně o půlnoci a vydávalo zlatavou záři. Kdo chtěl mít zázračný květ z kapradí, který byl velmi důležitým pomocníkem při hledání pokladů, měl pod kapradí rozprostít bílý šat, který měl zachytit padající květ. Kdo prý květ zachytil a nosil u sebe, byl neviditelný, rozuměl řeči zvířat, rostlin a stromů, měl ve všem štěstí a byl předurčen k objevení pokladu. Získat takový květ však nebylo vůbec snadné, protože ho prý střežily mocnosti temné. Krom čertů a čarodějnic v lese cíhalo mnoho dalších nástrah jako například bludný kořen nebo bludičky, které člověka lákaly do bažin. Člověk, který překonal všechny nástrahy a poklad objevil, si měl z něho vzít jen tolik kolik unesl, jinak by jeho duše propadla pro jeho nenasytlost peklu.

Svatojánské ohně

Na jejich přípravě se vždy podílela zejména mladá chasa z celé vsi. Na některých místech byla základem svatojánského ohně jedle s oloupanou kůrou. Její obstarání měli na starosti mládenci. Dívky mezitím vyhledaly devatero kvítí, z něhož pletly věnec. Jím pak ozdobily vršek jedle, přidaly červené pentle a takto ozdobenou jedli pak vztýčily na kopci, vévodícímu okolí. Pod strom nanosily chrástí a zelené chvojí, které bylo hlavním živitelem svatojánského ohně. Kolem zapáleného ohně všichni tančili a hráli hry. Děvčata například prohazovala skrze plameny věnečky a mládenci se je na druhé straně snažili chytat. Pokud mládenec takový věneček chytil, znamenalo to, že budoucí společný vztah bude ve znamení věrnosti. Díval-li se někdo do ohně skrze věneček upletený z černobýlu, byl ochráněn od bolesti hlavy a očí. Dal-li si takový věnec na hlavu a větší kolem pasu, byl chráněn před vším zlým. Tento zvyk je popsán již v herbáři botanika Martina z Urzedova z roku 1596. Ono známé skákání přes oheň mělo úspěšnému skokanovi přivodit pevné zdraví a výška jeho skoku zas značila, jak vysoký vyrostle len na polích. Ve dvojicích se zas skákalo, aby se zjistilo, zda čeká skákající pár šťastné manželství. Mnohdy se také zapalovala košťata a hořící se vyhazovala do vzduchu, aby tím zastrašili čarodějnice a zároveň se věřilo, ten kdo hořící koště vyhazuje, bude tolik let živ a zdrav, kolikrát se mu koště podaří vyhodit do vzduchu, aniž by v povětří nebo po dopadu na zem zhaslo. Zapalovala se též stará loukoťová kola pomazaná smolou, která se pouštěla z kopce dolů, což symbolizovalo padající slunce.

Sv. Jan Křtítel

24. 6. - Jan Křtítel byl podle Ježíše největším ze všech proroků. Podle Nového zákona se narodil kolem roku 1 n.l. Alžbětě, sestřenci Panny Marie a chrámovému knězi Zachariášovi, kterému narození syna předpověděl anděl. Ve svých 27 letech odešel do judské pustiny kázat a své následovníky (včetně Ježíše) křtil v řece Jordán. Díky kritice směřované na krále Heroda kvůli jeho cizoložskému svazku s bratrovou ženou Herodianou byl vsazen do vězení. Herodiana se rozhodla, že Jana zprovodí ze světa a k tomuto zneužila svou dceru Salomé. Herodes Antipa okouzlen jejím tancem jí přislíbil splnění jakéhokoliv přání. Na matčinu radu si Salomé vyžádala Janovu hlavu. Herodes musel svůj slib splnit a proto byl Jan kolem roku 30 n.l. sťat. Jde o téměř jedinečný církevní svátek, kdy se slaví narození světce.

Jan Křtítel bývá znázorněn s křížem a beránkem. Je patronem slavnosti křtu a řeholníků. Na svatého Jana Křtitele přehazovali hospodáři oves přes krávy, aby hodně dojily. Polední zvon zas připomínal, že byl ten pravý čas k natrhání jakýchkoliv bylin, tzv. „svatojánské koření“, které bylo prý dobré jak na vaření, tak i na léčení. Světnice se na svatého Jana Křtitele nezametala, aby se nevymetlo rodinné štěstí.

Čarovné koření

Chtělo-li děvče vědět, za koho se provdá, natrhlo v předvečer svátku Jana Křtitele devatero kvítí (kopretinu, růži, smolničku, chrpu, rozchodníček, čičmudíček, mateřídoušku, fialku a zvonek), a to aniž by při tom promluvilo nebo se ohlédlo. Večer si devatero kvítí dalo pod hlavu pod polštář a ve snu se jí prý zjevil její vyvolený.

České tradice - Sklizeň a oslavy

Žně

Žně bývaly velkým svátkem pro celou ves. Každý kdo měl ve vsi zdravé ruce a nohy, pomáhal na poli. Pole plné zlatavých klasů se brzy zaplnilo zpěvem ženců a vazaček. Když přišli ženci na pole, smekli a nábožně se pokřížovali. Pak vzali kosy do rukou a udělali s nimi ve vzduchu kříž nad obilím. Kosení přerušovali jen kvůli kratičké svačině a broušení nástrojů. Potřebný brousek nosili v toulci, zhotoveném z kravského rohu. Sekáči neúnavně kosili zralé obilí a ženy za nimi se srpem v rukou dočišťovaly a vázaly. Obilí se skladlo po hrstech na povřísla a vázaly se snopy. Než se začalo vázat, mělo se povříslu třikrát otočit, aby se sklídilo šťastně. Aby se žně vydařily, uvazovala první snop obyčejně hospodyně. K večeru se ze snopů stavěli panáci. Navečer když se končilo s kosením, bylo zvykem, že sekáč zabrousil kosu. Prý proto, aby čert nevěděl, co se sekalo. Druhého dne se šlo hned, jakmile začalo svítat. Práce spojené se žněmi musely skončit co nejdříve, dokud přálo počasí. Když došlo na odvoz obilí z pole, zastavil první vůz u potoka, řeky či rybníka, hospodář vzal z vozu tři klasy, které namočil ve vodě. Činil tak ve víře, že mu obilí ve stodole neshoří. Při cestě z pole nesměl hospodář celou cestu promluvit. Tím ochránil obilí před hlodavci. Hráči, karbaníci a milovníci číselné loterie si brali hrst obilí sváženého z pole doma pod polštář. Sny, které si jim tu noc zdály, byly šťastné a napovídaly mnoho o budoucí výhře.

Dožínky (obžínky, dožatá)

Dožínky byly slavnost, spojená s radovánkami na oslavu ukončení žni, při níž se čeleď veselila na účet hospodáře. Příprava začínala už týden před dožínkami, kdy začínala děvčata plést ohromný věnec z klasů obilí všeho druhu. Do věnce se zaplétalo ovoce, cukrovinky a koláče. S ním pak doprovázely poslední vůz (zvaný baba), směřující z pole do dvora. Věnec nesla obyčejně nejhezčí a hlavně nejvýřečnější žnečka. Ostatní nesly ověnčené hrábě. Na Královéhradecku pekly hospodyně ke slavnosti tzv. „milové buchty“ (1 pekáč = 2 buchty), které se rozdávaly mezi žence a žnečky. Večer se všichni přemístili do hospody, kde byla taneční zábava. Tu otevřel prvním tancem hospodář s hospodyní. Po žních a obžínkách následovalo mlácení obilí pomocí cepů. Pytlík vymláčeného zrní (obřadní zrní) se nechávalo po celou zimu na další setí. Věřilo se, že poslední plod v sobě skrývá magickou sílu a moc země, která se projeví při novém setí.

Sv. Anna

26.7. - Původem hebrejské jméno Anna značilo milostiplnou osobu. O životě matky Panny Marie nejsou žádné historické zprávy. Anna a její muž Jáchym neměli ani po mnoha letech manželství děti. Jáchym zahanbený jejich bezdětností, se čtyřicet dní postil a modlil v poušti, zatímco Anna se modlila pod vavřínovým keřem. Oběma se zjevil anděl a ujistil je, že dítě mít budou. Když se čas naplnil, narodila se jim dcera Marie. Největší obliby měla svatá Anna v 16. století, kdy jméno Anna patřilo k nejrozšířenějším. Svaté Anně jsou zasvěceny desítky kostelů v Čechách a i proto tradiční Anenská pouť patřila k největším a nejslavnějším poutím u nás. Svatá Anna je patronkou těhotenství a všech těhotných žen.

Poutě

Poutě se nazývaly pobožné návštěvy posvátných míst. Cílem bývalo nějaké vzdálenější posvátné místo, kde se lidé modlili a prosili za vyslyšení proseb. U nás bývalo takových míst na dvě stovky. Mezi neznámější patřily: Svatá hora, Stará Boleslav, Hostín a Velehrad. Poutě bývala velkým svátkem pro celou vesnici a okolí. Poutě neznamenal pouze putování k nějakému posvátnému místu, ale šlo i o slavnost uctění památky světce, kterému byl kostel zasvěcen. Například Anenská pouť (na počest svaté Anny), pouť Prokopská a další. Jak plynula doba, měnila se i povaha a smysl poutí. Od původního náboženského významu až po dnešní zábavní charakter. Ke změně podoby poutí přispěla i skutečnost, že šlo vždy o akci všelidovou, které se zúčastňovaly všechny společenské vrstvy. Poutě neděle ve vsi byla ve znamení stánků, houpaček, kolotoče, střelnice a chybět nesměly i prodavačky kyselých okurek. Právě poutě byl prý vypukl teprve po nedělní mši tzv. „hrubé“ v místním kostelíku, při níž býval kostelík naplněn k prasknutí. Teprve po ukončení „hrubé“ bylo slyšet hudbu a střelbu ze střelnice. K vesnické pouti patřila i odpolední veselice, kam mířila místní chasa a kde se tancovalo zpravidla až do rána.

Svátek Nanebevzetí panny Marie

15.8. - tento den býval u našich předků ve veliké úctě. Právě tento den o tomto svátku nazývali Pannu Marii svatou královnou. V kostelech se světily květiny a semena. Semena posvěcená na svátek Nanebevstoupení Panny Marie prý zaháněla bouřku, krupobití a také povodně.

České tradice - Podzimní sklizeň

Ovoce

Ovocné stromy patřivali mezi velmi uctívané, neboť se věřilo, že každý plodící strom má duši, stejně jako člověk. Zřejmě proto se zachovalo velmi mnoho pověr a zvyků, spojených se stromy. Při česání ovoce se mělo zpívat, aby nebylo stromu smutno. Smutný strom by prý nepřečkal zimu. Na Hradecku bývalo zvykem, že první ovoce rozdával hospodář zebrákům a tím si prý zajistil dobrou úrodu na další roky. Také se při sklizni nechával jeden plod na stromě. Takový plod se nazýval „zapomnělka“. Zapomnělka se nesměla sníst. Kdo by jí přece jen snědl, byl by od té doby na vše zapomínal. Na Hořicku se ovoce česávalo na sklonku měsíce, protože pak se prý nekazilo a déle vydrželo. První třešně v roce se měla jíst opatrně, aby jí člověk nesnědl i s pečkou. Věřilo se, že by poté začal koktat.

Vinobraní

Vinobraní připadá na období mezi sklizní na polích a podzimní setbou. V krajích, kde byly vinohrady, patřilo vinobraní k největším svátkům v roce - zejména pokud byla úroda vína zvláště dobrá. Ženy sbíraly hrozny vína do košů a ty pak odnášely do kádí. Tomu ale předcházela jeden prastarý zvyk. V předvečer svátku narození Panny Marie (8.9.) se především v krajích na jižní Moravě „zarážela hora“. Hlídač - hotář vinohradu nechal ráno v kostele u zvědi posvětit kytici polních květů. Poté se odebral k vinohradu, kde nabodl na dlouhé bidlo na jeden konec jablko a k němu přivázal kytici. Pak vykopal jámu, položil přes ní takto ozdobené bidlo a rozdělal oheň, na kterém spálil posvěcenou kytici z loňského roku. Na to přišel starosta s hospodářem, třikrát obešli jámu, pokropili jí svěcenou vodou a pomodlili se. Modlitby byly směřované hlavně ke sv. Urbanovi - patronovi všech vinařů. Po modlitbě každý, kdo pracoval na vinici, hodil do jámy tři hrozny vína. V jámě vztýčili ozdobené bidlo a zaházeli jí. Vztýčení bidla značilo, že je vinohrad uzavřen a nikdo do něj nesměl až do vinobraní vstoupit.

Len

Sklizeň lnu nebyla nikterak jednoduchou záležitostí. Kupříkladu středních Čechách se len dříve sekal ručně a z posekaného lnu se dělávaly malé svazky pomocí provázků a povřísel. Po čtrnáct dnů se chodilo len převracet, aby hezky proschnul. Poté se ze svazků postavily malé snopy a po několika dalších dnech se teprve svázal z pole. Každá hospodyně hleděla, aby byl len vytrhán během prvních zářijových dnů, do oslav svátku narození Panny Marie (8.9.). Když se len dotrhnul, nechávalo se několik nejdelších stébel na poli, prý aby byl napřesrok ještě vyšší. Úplně nejdelší stébla pak děvčata splétala do třípramenného copu, který zahrabávaly do země. Tento obřad byl nazýván „děláním věnečku Panně Marii.“

Podzimní ohníčky

Podzim na Chodsku býval ve znamení: „Vohničky ha pečený jabka v kožiše“ (Ohníčky a pečené brambory ve slupce). Na podzim, kdy se sklízeli brambory, dělali se na polích ohníčky. Naneslo se suché chrástí, sláma ze strniště a suchá bramborová nať. Všechno se to zapálilo a to bylo všude kouře. Při zapalování ohně platilo pravidlo, že všichni museli být úplně zticha, prý aby oheň snadněji chytil. Okolo ohníčku se pak skákalo nebo se všichni vzali za ruce a tancovali okolo ohně, někdy ho zas přeskakovali. Potom se přinesli z pole brambory, daly do horkého popela a upekli je.

O svatém Václavovi

28.9. - Svatý Václav se narodil kolem roku 907 jako starší syn Vratislava I. Jeho výchovu si vzala na starost jeho babička svatá Ludmila, která za něho v době jeho nedospělosti, kdy měl převzít vládu po svém zemřelém otci vládla. Svatý Václav byl díky své křesťanské výchově a jeho dobročinným skutkům velmi oblíbený mezi chudými a utlačovanými. Od druhé poloviny 11. století je svatý Václav chápán jako vládce a ochránce českého státu, čeští panovníci jsou bráni lidem jen jako jeho zástupci. Dokonce i „otec vlasti“ Karel IV. Podporoval svatováclavský kult a jemu zasvětil české korunovační klenoty - Svatováclavská koruna. „**Ty jsi dědic české země, rozpomeň se na své plémě, nedej zahynouti nám ani budoucím.**“ Svatý Václav je patronem především České republiky, ale i vinařů a sládků. Bývá zobrazen s korouhví, někdy s orlem a holí.

Zvyky a obyčeje

Svátek svatého Václava byl mezi lidmi natolik oblíben, že jej slavila doslova celá země. V tento slavný den se konávaly slavnostní mše, poutě, svatováclavské posvícení a lidové veselice. Počet věřících, putujících do Prahy k hrobu svatého Václava, se každým rokem se zvyšoval. Tento den byl i zlomovým dnem v hospodářství. Toho dne se pasáci vraceli se stádem ze salaší zpět do nížin. Po svátku svatého Václava nastával čas, kdy se platila poddanská daň z půdy majiteli panství. Tato daň bývala vyměřena v naturáliích jako například: vejce, obilí, mák nebo drůbež.

Pouštění draků

První zmínky o pouštění draků pocházejí z Číny ze 4. století před n.l. a podle legend bývají z počátku používány jako spojení mezi bohy a lidmi, někde měli draci zahánět blížící se bouře anebo zastrašit nepřítele. V našich končinách patří pouštění papírových draků již mnoho let mezi velmi oblíbené zábavy malých i velkých. Jakmile se začne foukat ze strnišť a zvedne se chladný podzimní vítr, začínají se na kopcích a polích objevovat první nadšenci s kupovanými, ale i vlastnoručně vyrobenými modely draků, aby předvedli své umění pouštění draků.

Průběh posvícení

Dříve se posvícení slavilo většinou od sobotního večera do úterního rána, někde do čtvrtka, místy dokonce týden tzv. „od starého posvícení do mladého posvícení“, tedy od neděle do neděle. Avšak samotné přípravy na posvícení začínaly mnoho dnů předem čistěním stavení a dvorku. Zároveň s oslavami se konávalo mnoho zásnub a uzavíralo plno sňatků. O posvícení se scházelo celá rodina včetně širokého příbuzenstva a všichni svorně zasedali u bohatě prostřených stolů. Obecně platilo: Čím více hostů, tím větší pocta pro hostitelku. Dva dny před posvícením, tedy v pátek se zabíjela kuřata, kachny a husy, aby bylo dostatek masa. Chasníci postavili na návsi vysokou a rovnou posvícenskou májku, ozdobenou pestrými pentlemi jako svědka a strážce nadcházejícího veselí. V sobotu před hodovou nedělí se posílaly přátelům z okolí koláče s pozváním, aby přišly na posvícení či na hody a proto se zvácím koláčům začalo říkat „zváče“. Zároveň s koláči se pekla posvícenská husa. V neděli zahajoval posvícení slavnostní oběd, který se podával po návratu ze slavnostní mše a dokončení kuchyňské práce, zpravidla až kolem druhé hodiny odpolední. Tradičně nesměly na stole chybět různé koláče, husa nebo kachna se zelím, knedlíky, omáčky a na zapití pivo. Lidé si při obědě vyprávěli a povídali o úrodě, dobytku, o svatbě, o pohřbu, zkrátka se probíralo vše, co se událo od jejich posledního setkání. Po obědě se šlo do kostelíka na požehnání a jen skončilo požehnání, ozvala se hudba z hospody nebo z prostranství, kde byla umístěna májka. Nejdůležitějším symbolem posvícení byla dobře vykrmená posvícenská husa. Ta musela mít hodně sádla. Někde jí kvůli tomu dávali do volete minci, prý aby hodně trávila. Jinde husu krmili šiškami zadělávanými s dřevěným uhlím. Aby měla husa žluté sádlo, dostávala kukuřici. Při zabíjení neměl nikdo husu litovat, mělo se za to, že by se dlouho trápila. Hostům, kteří se vraceli domů se dávala výslužka (koláče, buchty, zelí a maso).

Dušíčky - zvyky a obyčeje

Na den 1.11. připadá svátek Všech svatých a den nato Památka všech zemřelých - dušíčky. Oba tyto dny vzpomínali pozůstalí na své zemřelé příbuzné a přátele. V tyto dny všichni přicházeli na hřbitovy, kde očistili okolí hrobu, kde pokládaly věnce, květiny a zapálili svíčku, aby se pak v tichu pomodlili za spásu duší. Modlitba živých prý pomáhala dušíčkám očistit jejich hříchy. Také se věřilo, že o dušíčkové půlnoci mají duchové bohoslužbu. V Pelhřimově se vyprávělo o jisté kmotře, která se o dušíčkové noci probudila. Měsíc tu noc svítil velmi jasně a milá kmotra si myslela, že již ráno. Oblékla se a spěchala do hřbitovni kaple „U panenky Marie“. Kostelíček byl plný a u oltáře stál kněz. Kmotra se velmi styděla, že přichází na bohoslužbu pozdě a tak se rychle posadila na lavici a sklopila oči. Po chvíli je zdvihla a rozhlédla se kolem sebe. Viděla mnoho lidí, kteří jí byli velmi povědomí. Vzpomínala, odkud je zná, když v tom si uvědomila, že to jsou všechno sousedé po smrti. V tom do ní šouchla její nedávno zemřelá sousedka a řekla jí, že je na mši duchů a že duchové živého člověka po skončení mše roztrhají na kousky. Poradila jí, aby si svlékla kožíšek a rychle z kapličky odešla. Kmotra poslechla a ráno, poté co se o zážitku z předešlé noci svěřila sousedům, se všichni vypravili do kapličky, kde našli kožíšek roztrhaný na malé kousíčky. Že z evropského svátku dušíček vznikl anglosaský svátek Halloween ví téměř každý, ale málokdo tuší, že se v minulosti v Podkrkonoší slavily Dušíčky podobně jako je tomu dnes například v USA, tzn. s průvody strašidelných a děsivých masek.

Dračky a doderky

Peřina plná prachového peří byla odedávna součástí života člověka a každé děvče bylo rádo, pokud se mohlo pochlubit svým budoucím věnem, které obsahovalo peřinu. Nadrat peří do takové peřiny však nebylo jednoduchou a rychlou záležitostí. Hospodyně po celé léto pečlivě sbírala a ukládala každé píčko peří a pilně škubala či podškubávala husy, aby měla na podzimní dračky dostatek. Když skočila práce na polích a nastaly delší podzimní večery, snažela se vždy část uchovávaného peří z komory či půdy do světnice, kde se sešly ženy a dívky ať už příbuzenského stavu nebo sousedky. Do světnice přinesli v hrnci a na stůl rozprostřeli jen tolik peří, kolik ho mohli za večer zvládnout. Pokud by nějaké peří zůstalo do druhého dne nesedráno, znamenalo to, že by se hospodyně nepovedly housata. Po sedrání pro ten večer přineseného peří se postavil hrnec, v kterém bylo přineseno peří dnem vzhůru. Dralo se každý den kromě soboty. Draní peří v sobotu nevěštilo nic dobrého. Při práci si vypravovaly pohádky, pověsti, různé příhody a hádanky aby práce lépe ubíhala. Poslední večer se nazýval „doderky“. Té „dračce peří“, které zbylo v ruce poslední píčko všichni říkali „pápernice“ a toto označení jí obvykle zůstalo až do dalšího draní. Součástí doderek byla malá hostina, kterou hospodyně vystrojila jako poděkování za odvedenou práci. Hospodyně peřiny plněné peřím velmi často větrali. Věděli, že jim slunce příliš nesvědčí, protože vysušuje tuk v peří a peřiny pak mohou začít zapáchat. Proto je větrali ve stínu a pokud možno v průvanu.

Sv. Martin - život a legenda

11.11. - Martin Tourský se narodil r. 316 n.l. jako syn pohanského římského důstojníka v římské provincii Horní Panonie (dnešní Maďarsko). Vzdělání získal a s křesťanstvím se seznámil v severoitalské Pavii. Ve svých patnácti letech byl proti své vůli přijat k císařskému jezdeckému. Legenda říká, že jedné chladné noci v Amiens viděl promrzlého nahého žebráka. Svatý Martin neváhal a svým mečem rozetnul svůj plášť na dvě poloviny, z nichž jednu podal žebrákově. Následující noci se mu zjevil Kristus, oděný právě do poloviny jeho pláště. Díky této události je zván na ochranu proti chudobě a tato událost měla za následek, že se dal pokřtít. O něco později, když mu bylo asi dvaadvacet let byl z armády propuštěn, cestoval po celé Itálii a Dalmácii. Poté odešel do Francie, kde strávil většinu svého života. Deset let žil jako poustevník. Roku 372 přijal svatý Martin biskupský stolec v Tours. I po jmenování biskupem žil nadále jako mnich ve své chatrči poblíž řeky Loiry, kde později vzniklo opatství Marmoutier. Zemřel v 81 letech roku 397 n.l. v Candes u Tours. Svatý Martin je patronem vojáků, koní, jezdců, hus a vinařů. Nejčastěji bývá zobrazen na koni s půlkou pláště a žebrákem. Svatý Martin přijíždí na bílém koni. Tato stararé pořekadlo značilo, že v době, kdy tento světec slaví svůj svátek padal sníh a neodvratitelně se blížila královna mrazivých večerů a dlouhých nocí - paní zima.

Svatomartinská husa a pečivo

Ke svátku sv. Martina neodmyslitelně patřila dobře vykrmená a upečená tzv. „Martinská husa“. Původ spojitosti mezi svatým Martinem a husou můžeme nalézt ve dvou legendách. Ta první praví, že husy svatého Martina při kázání tolik rušily, že nyní pykají na svatomartinském pekáči. Druhá legenda praví, že se svatý Martin před svou volbou biskupem ze skromnosti skrýval v husníku, ale husy ho svým kdákáním prozradily.

Ať už to bylo tak, onak nebo úplně jinak je jedno. Každopádně husa patřila j nejhlavnějším pokrmům. Rozdělování jejího masa mělo určené pořadí. Nejnížší sluha dostával křídlo, aby prý při práci lítal, vyšší sluha stehno, hospodář sám si nechával zbytek. Kůže z husích nohou se dávala do střeviců pod nohy, aby se nepotily nebo mezi prsty, aby nerostla kuří oka. Neméně známé bylo i svatomartinské pečivo. Kromě hus byly obvyklým jídlem na sv. Martina svatomartinské rohy, rohlíky nebo podkovy svatého Martina. Martinskými rohlíky podarovala děvčata své hochy. Velikým rohlíkem, plněným mákem nebo povídky býval podarován ze služby odcházející čeledín nebo děvče.

Přástky

Po svátku svatého Martina začínaly přástky a trvaly místy po celý advent až do čtvrté neděle postní - Družební. Každý večer se scházela děvčata s kolovratem a s košíčkem lnu v některém stavení, kde měli velkou světlici. Zde si rozestavili své kolovraty do kruhu a předly len. Předlo se zpravidla celou zimu až do masopustu. Bývalo zvykem, že přadlena si mohla nechat to, co napředla přes daný úkol. V době masopustu se slavívala tzv. „dlouhá noc“, při které všechny přadleny přepočety upředeno přízi a ta která napředla nejvíce, byla zvolena královnou dlouhé noci. Každá královna si musela zvolit svého krále, který jí musel vyhotovit vrkoč, který se podobal homolí cukru. Na kulatém, barevným papírem obloženém prkénku byl položen upečený věnec, v něm byly zastrčeny hůlky, na kterých byl naražen další, o něco menší věnec. Vrkoč mival i šest „věncových pater“ od největšího k nejmenšímu. Na samotném vršku bývala rozmarýna a strakaté fáborny. Z peněz, které přadleny utřizly za přízi „nad plán“ si vystrojily hostinu na kterou si každá přadlena mohla pozvat svého vyvoleného. Všem ostatním byl vstup na hostinu zakázán.

Pranostiky na měsíc září:

- Co srpen nedopeče, září nedovaří.
- Září - máj podzim.
- Po teplém září zle se říjen tváří.
- Září jezdí na strakaté kobyle.
- Prší-li hodně v září, vesele se sedlák tváří.
- Bouřka v září - sníh v prosinci.

Pranostiky na měsíc říjen:

- Kolik dnů v říjnu uplyne do prvního deště, po tolik dnů bude v zimě pršet.
- Září víno vaří, říjen víno pijem.
- V říjnu mnoho dešťů, v prosinci mnoho větrů.
- Divoké husy na odletu - konec i babímu létu.
- Když křížový pavouk se v říjnu ukrývá a nevytlá, není daleko do sněhu.
- Teplý říjen - studený listopad.
- Teplý říjen - studený únor.
- Je-li říjen velmi zelený, bude zato leden hodně studený.
- Bouřka v říjnu třebas malá, sotva na to zima stálá.
- Mlhy v říjnu - sněhy v zimě.
- Mrazy v říjnu - hezky v lednu; krásný říjen - studený leden.
- Když dlouho listí nepadne, tuhá zima se přikrade.
- V říjnu hodně žaludů a bukvic oznamuje zimy víc.
- Vějou-li v říjnu severní větry, nezdaří se obilí.
- Jestli sníh napadne toho měsíce a kolik dní trvatí bude, tak stálá bude zima.
- Říjen a březen rovné jsou ve všem.
- Čím déle vlaštovky u nás v říjnu prolévají, tím déle pěkné a jasné dny potrvají.
- Sněží-li brzy v říjnu, bude mokrá zima.
- Spadne-li v říjnu listí, bude mokrá zima.
- Čím dříve listí opadne, tím úrodnější příští rok.
- Jestli má dub mnoho ovoce, bývá ráda tuhá a dlouhá zima.
- Když se táhnou ptáci blízko k stavení, bude tuhá zima.

Pranostiky na měsíc listopad:

- V listopadu hřmí - sedlák vesnou sní.
- Když ještě v listopadu hřmívá, úrodný rok na to bývá.
- Listopadové hřmění pšenici ve zlato mění.
- Stromy-li v listopadu kvetou, sahá zima až k létu.
- V listopadu příliš mnoho sněhu a vody, to známka příští neúrody.
- Padá-li listí v listopadu, jistě brzy přijde led, ale dlouho nepobude.
- Když dlouho listí nepadá, tuhá zima se přikradá.
- Jestliže sníh listopadový dlouho zůstane, více než hnů polím prospěje.
- Když napadá sníh na zelené listí, bude tuhá zima.

Martinská slavnost

Páteční odpoledne pro děti

Na svatého Martina 11.11. 2011 se uskuteční Martinská slavnost pro děti. Dočkáme se opět Martina na bílém koni, co říkáte děti? Přijďte se přesvědčit a odměnou Vám bude krásné podzimní odpoledne. Nezapomeňte si doma lampiónky nebo lucerničky (ať Vám Martin může předat své světlo) a přijďte v 16,00 hod.do Rajčáku. Tam společně počkáme na setmění a půjdeme po malém občerstvení vyhlížet Martina. Školní děti, které budou mít zájem, se sejdou již po pátečním vyučování k pečení tradičních martinských rohlíčků, které si potom společně s ostatními dětmi po ukončení akce snědí spolu s teplým čajem. Podrobné info bude včas vyvěšeno na plakátech po obci.

Sobotní zábava pro dospělé

My nezapomínáme ani na dospělé. Takže pokračujeme a v sobotu 12.11.2011 v 19,00 hod. se v Hostinci V Podskalí uskuteční **POSVÍCENSKÁ MARTINSKÁ ZÁBAVA**. Podávat se bude tradiční husa s knedlíkem a se zelím, posvícenské koláče a Martinské víno. K tanci nám zahraje skupina Proxima z Vysokého Mýta. Vstupné 60,- Kč.

Pozor! Stravenky na husu (případně i vstupenky) je nutné předem zajistit u paní Lamberské na tel.č. 775 922 773 od 10.10. do 31.10.. Bez zajištění stravenky riskujete, že se na vás nedostane. Pro husu si samozřejmě můžete přijít i do vlastních nádob, pokud se nechystáte na večerní taneční zábavu, i tak je nutné si porci zajistit. Podrobné info bude včas vyvěšeno na plakátech po obci.

Obecní úřad Zámrska a Diakonie Broumov vyhláší SBÍRKU POUŽITÉHO OŠACENÍ

- Letního a zimního oblečení (dámské, pánské,dětské)
 - Lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon,
 - Látky (minimálně 1m2, prosíme, nedávejte nám odězky a zbytky látek)
 - Domácí potřeby - nádobí bílé i černé, skleničky - vše nepoškozené
 - Peří, péřových a vatovaných přikrývek, polštářů a dek
 - Obuv - veškerou nepoškozenou
- VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:**
- ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, matrace, koberce - z ekologických důvodů
 - nábytek, jízdní kola a dětské kočárky ty se transportem znehodnotí
 - znečištěný a vlhký textil

Sbírka se uskuteční :
ve dnech od 18. do 21. října 2011
dopoledne od 9 do 11, odpoledne od 14 do 18 hodin
Penzion v Zámrsku, paní Janíková

Věci prosíme zabalit do igelitových pytlů či krabic, aby se nepoškodily transportem

Děkujeme za Vaši pomoc.

**Blíží informace Vám rádi sdělíme:
tel. : 224 316 800, 224 317 203**

Občanské sdružení Diakonie Broumov je nezisková organizace, která poskytuje sociální služby pro občany z okraje společnosti - materiální pomoc sociálně potřebným, azylové ubytování i pracovní příležitosti. Více na [www: diakoniebroumov.org](http://www.diakoniebroumov.org)

SPORTOVNÍ DEN

Milí zámršťáci,
dne 25. 6. 2011 proběhl v naší obci Sportovně-relaxační den určený všem věkovým skupinám, rodinám i jednotlivcům. Jeho úkolem bylo naše občany hlavně pobavit, vyřádit a bezesporu semknout. A to se nám, myslím, podařilo.

Dopoledne celý program zahájila akce pro nejmenší, „Cesta pohádkovým lesem“. Pro děti bylo připraveno osm pohádkových stanovišť – Perníková chaloupka, Křemílek a Vochomůrka, Červená Karkulka, Princezna, Rumcajz, Vodník, Kouzelník a Loupežník, kde musely plnit nejrůznější úkoly. Každé dítě za splněný úkol dostalo do své karty záznam a na konci trasy bylo odměněno. Děti byly nadšené z pohádkových bytostí i z následných odměn a odcházely domů s krásným zážitkem.

Celý odpolední program zahájilo fotbalové utkání našich nejmenších elévů s týmem Vraclav. Do utkání vložili malí fotbalisté veškeré úsilí a tak s vtipným komentářem pana Petra Chalupníka se bylo na co dívat a fandit a tak výsledek nebyl vůbec důležitý. Nebylo z našeho pohledu vítězů ani poražených a medaile dostal každý hráč. Gratulujeme.

Během fotbalového utkání byl čas na registraci soutěžních družstev. Počasí nám opět přálo a tak se nakonec z pouhých „diváků“ přišlo zaregistrovat osm soutěžních družstev, což je úctyhodné. Diváků již potom bylo méně než soutězcích, ale my jsme si to užili i tak. Zažili jsme spoustu legrace a učili se, jak spolupracovat v týmu s lidmi, které třeba znám jen od vidění. A to je jeden z hlavních smyslů takových akcí. Myslíme si, že je důležité najít si čas a být chvíli opět dětmi a s dětmi. K tomu všemu SK Zámrsrk zajistil výborné pohoštění a občerstvení a ani ceny pro vítězná družstva nebyla k zahojení. Děkujeme všem.

Večer nám k tanci a poslechu přijela zahrát country kapela Kamarádi. Přesto, jak už snad v Zámrsku začíná být nemilým pravidlem, parket zel téměř prázdnotou. Myslím, že je to velká škoda a proto znovu apeluji, zkuste prosím příště zvážit svůj volný čas a přijďte mezi nás.

Těšíme se na Vás a rádi Vás uvidíme. Na společnou zábavu Vás zve a již brzy se těší

Daniela Lamberská a kulturní komise obce Zámrsk ☺

Pavλίna Novotná účastnicí mistrovství světa ve sportovním rybolovu!

Možná ani nevíte, že se teprve devatenáctiletá Pavλίna Novotná z Nové Vsi nominovala na letošní Mistrovství světa v italské Florencii. Této nejvyšší možné soutěže se zúčastnila poprvé, a hned se stala druhou nejúspěšnější českou závodnicí – mezi 96 ženami skončila na 21. místě!

Možná ani nevíte, že se teprve devatenáctiletá Pavλίna Novotná z Nové Vsi nominovala na letošní Mistrovství světa v italské Florencii. Této nejvyšší možné soutěže se zúčastnila poprvé, a hned se stala druhou nejúspěšnější českou závodnicí – mezi 96 ženami skončila na 21. místě!

Pavλίna Novotná s rekordním úlovkem

Pavlíno, gratulujeme Ti k úspěšné nominaci a hlavně ke skvělému výkonu a přejeme Ti mnoho dalších sportovních úspěchů!

A protože Pavlínu do Florencie doprovázel její tatínek, Jirka Novotný, požádali jsme ho, aby nám průběh Mistrovství světa popsal. Přečtete si, jak Pavλίna ve Florencii rybařila – možná budete překvapeni, jak je sportovní rybolov napínavý!

České družstvo

Po čtyřech letech, kdy jsem se Pavlínou účastnil (jako její doprovod a řidič) rybářských závodů prakticky po celé republice, jsme se dostali do širší nominace na Mistrovství světa. Letošní sezónu jsme začali v Mušově na Novomlýnských nádržích 2. místem mezi ženami a na dalších závodech v Hradci Králové, Pardubicích, Mlékojedech a Uherském Hradišti jsme se probojovali na 3. místo mezi ženami a tím i na Mistrovství světa, které se konalo ve Florencii na řece Arno.

Odjížděli jsme v sobotu ráno do Loštic, kde mělo sraz všech 6 českých závodnic s doprovodem státního trenéra. Odtud jsme vyrazili do Florencie, kam jsme přijeli v sobotu večer a ubytovali se asi 20 km od Florencie. V neděli jsme odjeli do Florencie na slavnostní zahájení Mistrovství světa, kterého se zúčastnilo 2120 závodníků z 55 států v různých kategoriích. Dny pondělí až čtvrtek byly určeny pro trénink závodníků pro rybolov v neznámém prostředí. V pondělí státní trenér pan Heidenraich určil ženám styl chytání, aby zjistil, jaké ryby se budou chytat nejlépe. Při tréninku jsme zjistili, že se dají chytat malé rybičky (ouklesy), které mají velikost 6 až 10 cm a za 3 hodiny závodu se jich dá nachytat kolem 300, což na váze znamená něco kolem 1300 gramů, a nebo malé sumečky s kaprem. Potíž byla, že kapři zde byli trochu větší a vytažení tohoto kapra trvá půl až jeden a půl hodiny. Tito kapři měli od 3 do 12 kg. Další den tréninku byly ženy rozděleny do dvou skupin. První skupina chytala ty malé ryby a druhá ty větší. Potvrdilo se, že ty větší kapry bude potíž vytáhnout, když jedna z českých závodnic chytla kapra a po jedné hodině a deseti minutách boje se kapr zamotal do trávy, která zde byla podél břehu a utrl se. Dalšího kapra jsme již dostali, ten měl 3,5 kg a za dvacet minut byl venku. Při večerní konzultaci s trenérem jsme si řekli, že jestli někdo bude lovit tuto větší rybu, musí mít tvrdou sestavu (průměr gumy 2,8 mm a vlasec 0,25 mm s forpasem – tj. zeslabením v koncové části – na 0,20 mm). Vzhledem k tomu, že žen jelo šest, ale závodit mohlo jen pět, jedna zůstala na pozici náhradnice. Při posledním tréninku ve čtvrtek se rozhodlo o sestavě družstva a stylu chytání jednotlivých závodnic. Pavlína měla jít chytat sumečky a popřípadě i toho kapra.

Momentka ze závodu

Závodní trať byla rozdělena na 5 úseků (sektorů) a v každém sektoru bylo po jedné závodnici z každého státu. Při tomto Mistrovství to znamenalo 17 závodnic na každý sektor. Chytalo se po dobu 3 hodin, každá ulovená ryba se dávala do vezírku (síťový vak na ryby, uložený ve vodě) a po ukončení závodu rozhodčí jednotlivým závodnicím všechny ryby zvážil. Vítězem se stala závodnice s největší ulovenou vahou. To se opakovalo i druhý den a celkový vítěz byl dán nejmenším součtem umístění z obou dvou závodů. Na každý závod mohl mít závodník 17 litrů krmné směsi a dva a půl litru živé návnady.

Při pátečním závodu chytla v našem sektoru hned na začátku ruská závodnice kapra a po 40 minutách boje ho vytáhla. Další kapr se již do konce závodu nevytáhl a tak vyhrála sektor s vahou 6560 gramů, druhá byla německá závodnice s 5770 gramy a třetí chorvatská závodnice s 5390 gramy. My jsme skončili na 12. místě s 1230 gramy ryb. Škoda jedné větší ryby, která se nám vyřízla (tj. utrhla) hned na začátku, protože nám na 5. místo chybělo jen 620 g. České závodnice skončily na 6., 10., 12., 15. a 16. místě. Po součtu umístění to bylo 14. místo v kategorii družstva žen.

Večer nám státní trenér řekl, že kromě závodnice, která skončila na 6. místě, se všechny ostatní zaměří na větší rybu, což znamenalo sestavení tvrdších udic a doufat, že Vám nějaký kapr přijde.

Byly to nervy. Po první hodině Pavlína chytla jednu menší rybu. Ve druhé hodině nám přišel pouze sumeček, a i když jsme měnili návnadu ne a ne přijít záběr od kapra. V poslední hodině jsme navlékli asi 25 červů na háček a zabral nám sumeček o velikosti 20 cm. Patnáct minut před koncem to přišlo. Záběr – guma vyjždí z prutu a na háčku je kapr. Stihne ho vytáhnout? Trenér je vedle Pavlíny a radí jí, jakým stylem má rybu zdolat. Chytá se na prut o celkové délce 11,5 metru a po prvních výpadech ryby se daří kapra dostat k hladině. Je poznat, že to bude pěkný kousek! Pavlína na radu trenéra zkracuje prut o jeden díl (asi 1,5 m) a chytá si podběrák, ale kapr odjíždí od břehu. Na třetí pokus se kapra daří podebrat a vytáhnout na břeh. Za odměnu sklízí potlesk od přihlízejících diváků. Kapra o váze 7500 g dostala do podběráku za šest a půl minuty, což znamenalo, po zvážení úlovků všech závodnic, první místo v sektoru! Pochvala od státního trenéra a sektorového rozhodčího. Další umístění našich závodnic bylo 2., 10. a shodně dvě 11. místa. Druhý den jsme se umístili v kategorii družstev na 4. místě a v součtu obou dnů jsme poposkočili na místo 10 z celkových 17 družstev. V kategorii jednotlivců se nejlépe z našich závodnic umístila Jana Grešlová na 7. místě. Pro zajímavost: tato závodnice chytala ouklesy a za 6 hodin jich nachytala celkem 700 kusů! Znamená to, že chytala v průměru kolem dvou ryb za minutu. Pavlína skončila jako druhá nejlepší z českých závodnic na 21. místě z 96 hodnocených závodnic. Na ostatní zbylo místo v druhé polovině startovního pole. Vzhledem k tomu, že se Pavlína zúčastnila Mistrovství světa poprvé a v pátek skončila na 12. místě, v sobotu zachytala super, což se projevilo na příznivém hodnocení státního trenéra.

Co dodat na závěr. Holky vytvořily dobrou partu, i když je mezi nimi velký věkový rozdíl, a řekly si, že za rok možná zase na dalším Mistrovství světa. Ale to jsou zase další nervy na závodech, kterých se musí zúčastnit, jestliže budeme chtít jet znovu reprezentovat Českou republiku.

Chtěl bych tímto poděkovat mým jménem i jménem mé dcery Pavlíny Novotné všem sponzorům, kteří nám umožnili zúčastnit se tohoto Mistrovství světa. Děkuji i Obecnímu úřadu za finanční podporu, kterou jsme použili na nákup chybějících věcí, bez kterých se nelze na takovýchto závodech obejít.

Děkuji!
Jiří Novotný

Podzimní fotbal v Zámrsku

MUŽI:

Příprava na podzimní sezónu začala turnajem „O pohár OÚ v Zámrsku, kde mužstvo mužů skončilo na 5. místě po výsledcích: Zámorsk – Litomyšl 2 : 3, Zámorsk – Vysoké Mýto 3 : 5, Zámorsk Sruby 7 : 0. V dalším přípravném utkání byli hosty fotbalisté Sokola Sebranice. Po gólové přestřelce skončilo utkání 8 : 6, když góly dali Csernyanský 5, Urbanec, J.Hermann a Horyna z penalty. V dalším utkání hrálo na našem hřišti mužstvo Sokola Moravany s výsledkem 2 : 3, góly dali Mičjan a Csernyanský.

Následovala mistrovská utkání s těmito výsledky:

Ronov n/D. – Zámorsk	1 : 3	Peterka 2, Horyna z p.k.
Zámorsk – Prachovice	4 : 1	Csernyanský 2, Horyna, Peterka
Horní Jelení – Zámorsk	2 : 1	Urbanec
Zámorsk – Řečany n/L.	2 : 0	Csernyanský, Urbanec
Luže – Zámorsk	2 : 2	Csernyanský, Horyna
Pardubičky – Zámorsk	2 : 0	

Tabulka I.B. třídy po 6.kole

1. Bítovany	5	1	0	21:3	16
2. Luže	4	2	0	16:7	14
3. H. Jelení	3	2	1	9:6	11
4. Zámorsk	3	1	2	12:8	10
5. Pardubičky	3	1	2	10:9	10
6. Holice B	3	0	3	9:18	9
7. Hlinsko B	2	2	2	6:5	8
8. Prosetín	2	1	3	11:8	7
9. Kameničky	2	1	3	9:9	7
10. Načešice	2	1	3	12:13	7
11. Rosice	2	1	3	8:9	7
12. Řečany	2	0	4	3:10	6
13. Ronov n. D.	1	1	4	6:16	4
14. Prachovice	1	0	5	7:18	3

DOROST:

V přípravě na podzimní sezónu v Krajské I. A. třídě sehrál dorost dvě přípravná utkání s výsledky: Zámorsk – Cerekvice n/L. 5 : 4 a Zámorsk – Litomyšl 1 : 7.

Mistrovská soutěž, výsledky a střelci:

Zámorsk – Proseč	3 : 1	Paďour P.Matoušek, Král
Pomezí – Zámorsk	1 : 4	Král 2, Houzvička, Hermann
Sloupnice – Zámorsk	2 : 6	Král 4, Pilař, Paďour
Zámorsk – Cerekvice n/L.	7 : 1	Paďour 2, Hermann 2, Král, Novotný, Procházka
Jevíčko – Zámorsk	2 : 2	P.Matoušek 2
Jaroměřice – Zámorsk	0 : 0	

Tabulka I. A. třídy dorostu:

1. Zámorsk	4	2	0	22 : 7	14
2. Březová n/S	4	2	0	19 : 7	14
3. Svitavy B	4	1	1	30 : 13	13
4. Jehnědí	4	0	2	18 : 9	12
5. Králíky/Č.Voda	3	2	1	17 : 13	11
6. Pomezí	3	2	1	17 : 13	11
7. Proseč	3	0	3	17 : 13	9
8. Jaroměřice	2	2	2	13 : 14	8
9. Bystré	2	1	3	18 : 20	7
10. Jablonné n/O	2	0	4	9 : 18	8
11. Jevíčko	1	2	3	8 : 19	5
12. Lanškroun B	1	1	4	10 : 14	4
13. Cerekvice n/L	1	1	4	18 : 30	4
14. Sloupnice	0	0	6	6 : 32	0

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA:

V rámci okresní mistrovské soutěže hraje mladší příprava svá utkání turnajovým způsobem, na podzim absolvuje celkem osm turnajů.

První turnaj odehrála příprava ve Verměřovicích:

Verměřovice – Zámorsk	1 : 0,	
Zámorsk – Rokytnice v O.h.	0 : 5,	
Sopotnice – Zámorsk	6 : 1	Syrový

Naše příprava skončila na 4. místě.

Druhý turnaj se hrál v Zámrsku s výsledky:

Zámorsk – Sruby	1 : 12,	Sucomel
Zámorsk – Ústí n/O B	9 : 0,	Syrový 3, Jiráská 3, D.Řehoř, Zeman
Rybník – Zámorsk	2 : 9	Zeman 4, Sucomel 3, D.Řehoř, Jiráská

Příprava Zámrsku skončila na 2. místě.

Třetí turnaj se hrál v České Třebové:

Zámorsk – Rybník	4 : 3	Sucomel, Jiráská, Řehoř, Jiráská
Čes.Třebová C – Zámorsk	0 : 4	Zeman 2, Sucomel, Řehoř
Zámorsk – Semanín	2 : 1	Řehoř, Zeman

Naše mladší příprava tento turnaj vyhrála.

NABÍDKA VÝUKY ZPĚVU

pro děti i dospělé, začínající i pokročilé

Chcete se věnovat zpěvu na profesionální úrovni
nebo si jen tak zazpívat doma pro radost?
Neváhejte a ozvěte se. Individuální přístup,
dobré cenové podmínky, časová flexibilita,
výuka v Zámrsku.

BcA. Zuzana Tvrzníková

tel.: 774 648 703, e-mail: tvrznikova.zuzana@gmail.com